

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 21C/174/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116211112
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2116211112.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci žalobcu: Y. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, I., zastúpený: X. X. F., proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody vo výške 1.304,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.143,49 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.
- III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.05.2016, doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.05.2016, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.304,85 eur a nahradiť trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 6To/11/2011 zo dňa 2.2.2011 bol žalobca uznaný vinným z trestného činu podľa § 279 ods. I, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe v rozsudku uvedenom. Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 2 Tdo 28/2012 zo dňa 26.6.2012 bol vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu v Trnave zrušený. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 6To/10/2012 zo dňa 15.11.2012 bol žalobca v trestnom konaní oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava č.k. 1 Pv 107/04 zo dňa 1.6.2005. V trestnom konaní zaplatil žalobca za svoju obhajobu advokátovi sumu 1304,85 Eura, čo si uplatňuje ako náhradu škody v tomto konaní. Žalobca ako dôkazy označil trestný spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/99/2005 a predložil potvrdenie o vklade v hotovosti zo dňa 15.10.2015, vyúčtovanie odmeny obhajoby zo dňa 14.10.2015, oznámenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 02.05.2016.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 21C/174/2016-14 zo dňa 15.02.2018, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

3. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná včas odpor s odôvodnením v ktorom uviedla, že jednoznačné označenie titulu nároku na náhradu škody, ktorý predstavuje podstatnú náležitosť už v štádiu predbežného prerokovania nároku na náhradu škody z obsahu žaloby nevyplýva. Žalovaná sa môže len domnievať, že žalobca si nárok na náhradu škody uplatnil z titulu rozhodnutia o treste podľa § 8 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z., ktorým má byť rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 11/2011 zo dňa 02.02.2012. Po podanom dovolaní bol vyššie špecifikovaný rozsudok krajského súdu, rozsudkom Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Tdo 28/2012 zo dňa 26.06.2012 zrušený z dôvodu, že bol v neprospech žalobcu porušený zákon. S poukazom na citované ustanovenie a skutkový stav začala v predmetnej veci premlčacia lehota plynúť dňa 27.08.2012, kedy bol žalobcovi doručený rozsudok

Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Tdo 28/2012 zo dňa 26.06.2012, ktorým bolo právoplatné rozhodnutie krajského súdu (ktorým bol žalobca uznaný za vinného, a ktorým mu bol uložený trest) zrušené pre nezákonnosť. K uplynutiu 3-ročnej premlčacej subjektívnej lehoty tak došlo dňa 27.08.2015. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola Ministerstvu spravodlivosti SR doručená dňa 11.11.2015, jej doplnenie dňa 28.12.2015, pričom žalobca si prvýkrát uplatnil nárok na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia súdnou cestou až návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol súdu doručený dňa 10.05.2016. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody (či už žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, alebo návrhom na vydanie platobného rozkazu) až po uplynutí 3-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Vzhľadom na uvedené žalovaná vznáša námietku premlčania. Zák. č. 514/2003 Z. z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci: 1. nezákonné rozhodnutie, rozhodnutie o väzbe alebo treste, resp. nesprávny úradný postup, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o väzbe alebo treste resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Žalobca si návrhom na začatie konania uplatnil skutočnú škodu v podobe náhrady trov obhajoby v celkovej výške 1.304,85 eur. Na preukázanie uplatneného nároku žalobca predložil: vyúčtovanie odmeny obhajcu zo dňa 14.10.2015; potvrdenie o vklade hotovosti vo výške 1.304,85 eur na účet právneho zástupcu. Pojem skutočná škoda zák. č. 514/2003 Z. z. priamo nedefinuje. Jeho vymedzenie neobsahuje ani zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Podľa ustálených názorov právnej teórie a rozhodovacej praxe súdov skutočná škoda predstavuje ujmu, ktorá sa prejavuje v majetkovej sfére poškodeného, je vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. v peniazoch, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočná škoda sa prejaví v zmenšení majetku poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou. Podľa názoru žalovanej samotné preukázanie úhrady konkrétnej sumy žalobcom, ešte nezakladá nárok na náhradu škody, za ktorú by mala niesť zodpovednosť žalovaná. Žalovaná v tejto súvislosti namieta, že pri prípadnej náhrade trov právneho zastupovania je potrebné skúmať s poukazom na znenie § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., aj účelnosť vyčíslených právnych úkonov, čo žalovaná v tomto momente nepovažuje za preukázané. Zo žalobcom predložených dokladov nevyplýva, že by sa úkony vyčíslené vo vyúčtovaní odmeny obhajcu zo dňa 14.10.2015 reálne uskutočnili, rovnako nie je preukázaná prítomnosť právneho zástupcu na predmetných úkonoch, ani doba ich trvania. Z uvedených dôvodov považuje žalovaná postup súdu prvej inštancie pri vydávaní platobného rozkazu za nesprávny, vychádzajúci z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Zároveň v predložených dokladoch absentuje plnomocenstvo o tom, že žalobca bol v rámci trestného konania právne zastúpený. Na základe uvedeného, nie je preto preukázaný vznik, výška skutočnej škody v podobe trov právneho zastupovania. Podaným návrhom na začatie konania si žalobca uplatňuje nárok na náhradu skutočnej škody, spočívajúcej v trovách obhajoby v trestnom konaní vo výške 1.304,85 eur, pričom zo žalobcom tvrdených skutkových okolností ako jediný možný titul nároku na náhradu škody prichádza do úvahy rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 11/2011 zo dňa 02.02.2012, ktorým bol žalobca právoplatne uznaný vinným a odsúdený. S prihliadnutím na doposiaľ uvedené žalovaná namieta existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti a rozporuje žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody spočívajúci v trovách obhajoby pred vydaním rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 11/2011 zo dňa 02.02.2012, nakoľko tieto úkony (bod 1. až 10. vyúčtovania odmeny obhajcu) už len z časového hľadiska neboli vynaložené v príčinnej súvislosti s titulom, od ktorého si žalobca nárok na náhradu škody odvodzuje. Nad rámec doterajších tvrdení žalovaná poukazuje na to, že vyčíslenie úkonov pod bodom 1. až 10. vyúčtovania odmeny obhajcu súvisí so samotným trestným stíhaním žalobcu, ktoré bolo vedené na základe uznesenia o vznesení obvinenia. Rozhodnutie o vznesení obvinenia však predstavuje v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. samostatný titul, na základe ktorého je možné uplatniť nárok na náhradu škody, pričom k takémuto vymedzeniu titulu žalobca nepristúpil tak v podanom návrhu na začatie konania ako ani v rámci procesu predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. Aplikujúc uvedené na daný prípad, žalobca by nemal pri vyčíslení škody uplatnenej iba v súvislosti s rozhodnutím - rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 11/2011 zo dňa 02.02.2012, zahrnúť do tejto škody aj prípadný nárok na náhradu škody spojený s uznesením o vznesení obvinenia, na základe ktorého bolo voči žalobcovi vedené trestné konanie. Ak by totiž mala byť do škody uplatnenej žalobcom započítaná aj tá škoda, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia, žalobca si mal uplatniť nárok na jej náhradu nielen z titulu nezákonnosti rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 11/2011 zo dňa 02.02.2012, ale aj z titulu nezákonnosti obvinenia, čo však žalobca neurobil. S prihliadnutím na doposiaľ uvedené je povinnosťou žalobcu jednoznačne špecifikovať titul, od ktorého si nárok na náhradu škody uplatňuje. Následne je potom potrebné skúmať existenciu priamej

a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi žalobcom označeným titulom a uplatnenou škodou. Ak teda žalobca v danom prípade za titul považuje rozhodnutie o treste - rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 11/2011 zo dňa 02.02.2012 je potrebné posudzovať existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti výlučne medzi žalobcom označeným rozhodnutím a uplatnenou škodou a jej výškou. Do úvahy tak prichádzajú, za predpokladu preukázania ich reálneho uskutočnenia a účelného vynaloženia, len náklady za úkony právnej služby v období od 02.02.2012 do 15.11.2012 (teda vyčíslené úkony pod bodom 11. - 14. vyúčtovania odmeny obhajcu). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a prednesenú argumentáciu žalovaná považuje žalobu za nedôvodnú. Žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný a ak by aj opak bol pravdou, nie sú splnené podmienky pre priznanie náhrady škody, a to najmä z dôvodu, že nie je preukázaná existencia škody, ani jej výška. Zároveň absentuje aj priama a bezprostredná príčinná súvislosť medzi rozhodnutím o treste a uplatnenou škodou. Žalovaná žiada, aby súd žalobu žalobcu voči žalovanej zamietol v celom rozsahu, keďže v danej veci je uplatnený nárok premlčaný, nie sú splnené zákonom stanovené podmienky pre vznik zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

4. Žalovaná v doplňujúcom vyjadrení zo dňa 16.04.2014 uviedla, že tým, že súd posúdil vznesenú námietku premlčania ako nedôvodnú a okamih začatia jej plynutia naviazal až na deň zaplatenia trov konania (uplatnenej škody vo výške 1.304,85 eur), postupoval podľa názoru žalovanej v absolútnom rozpore s jednoznačným znením zákona o zodpovednosti štátu za škodu. Pri posúdení ne/dôvodnosti vznesenej námietky premlčania nároku na náhradu škody uplatneného podľa osobitného predpisu - zák. č. 514/2003 Z. z., je potrebné vychádzať z dikcie ustanovenia § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., ktoré pre okamih určenia začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby, s prihliadnutím na titul uplatneného nároku, vyžaduje „doručenie (oznámenie)“ zrušujúceho rozhodnutia. V predmetnom konaní si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody z titulu rozhodnutia o treste podľa § 8 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z., ktorým má byť rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 11/2011 zo dňa 02.02.2012. Premlčacia lehota s poukazom na znenie § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. začala plynúť dňa 27.08.2012, kedy bol žalobcovi doručený rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Tdo 28/2012 zo dňa 26.06.2012, ktorým bolo právoplatné rozhodnutie krajského súdu zrušené pre nezákonnosť, a k uplynutiu 3-ročnej premlčacej subjektívnej lehoty teda došlo dňa 27.08.2015. Nakoľko žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola Ministerstvu spravodlivosti SR doručená dňa 11.11.2015, pričom žalobca si prvýkrát uplatnil nárok na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia súdnou cestou až návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol súdu doručený dňa 10.05.2016, je nepochybné, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody až po uplynutí 3-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Vzhľadom na uvedené žalovaná zotrváva na vznesenej námietke premlčania. S prihliadnutím na doposiaľ uvedené je nepochybné, že nevyhnutnou podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia v prípade žalobcu bolo zrušenie rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 11/2011 zo dňa 02.02.2012, preto je potrebné určiť začiatok plynutia premlčacej lehoty práve odo dňa doručenia zrušujúceho rozhodnutia (nie odo dňa zaplatenia trov konania). Inými slovami bez zrušenia rozsudku krajského súdu Najvyšším súdom SR by žalobca nedisponoval titulom pre uplatnenie nároku na náhradu škody, a nemohol by si tento nárok uplatniť ani súdnou cestou. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 4Co 243/2017-114 zo dňa 21.06.2018 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co 326/2017 zo dňa 27.03.2018. Viazanie počiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na dátum úhrady trov obhajoby považuje žalovaná za nesprávne. Zavedenie objektívnej skutočnosti (v tomto prípade doručenie zrušujúceho rozhodnutia) má nútiť veriteľa, aby pod hrozbou premlčania vymáhal svoju pohľadávku a zároveň poskytnúť istotu dlžníkovi, že nebude vystavený riziku pasivity veriteľa pri uplatňovaní pohľadávky po neúmerne dlhú dobu. Predbežné právne posúdenie tejto otázky súdom prvej inštancie však významne oslabuje zákonom stanovenú ochranu žalovanej ako dlžníka, nakoľko viazanie počiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na aktivitu žalobcu (ktorá mohla nastať aj po 10 rokoch), neprípustne predlžuje premlčaciu lehotu. Žalobca si návrhom na začatie konania uplatnil skutočnú škodu v podobe náhrady trov obhajoby v celkovej výške 1.304,85 eur. Na preukázanie uplatneného nároku žalobca predložil: vyúčtovanie odmeny obhajcu zo dňa 14.10.2015; potvrdenie o vklade hotovosti vo výške 1.304,85 eur na účet právneho zástupcu zo dňa 15.10.2015. Žalovaná naďalej rozporuje žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody spočívajúci v trovách obhajoby pred vydaním rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 11/2011 zo dňa 02.02.2012, nakoľko tieto úkony (bod 1. až 10. vyúčtovania odmeny obhajcu) už len z časového hľadiska neboli vynaložené v príčinnej súvislosti s titulom, od ktorého si žalobca nárok na náhradu škody odvodzuje. S prihliadnutím na uvedené žalovaná namieťa existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi označeným titulom a uplatneným nárokom na náhradu škody. Do úvahy by tak prichádzali len náklady za úkony právnej služby v období

od 02.02.2012 do 15.11.2012 (teda vyčíslené úkony pod bodom 11. - 14. vyúčtovania odmeny obhajcu). V tejto súvislosti žalovaná rozporuje úkon pod bodom č. 13 Účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 4.10.2012 - (§ 14 ods. 1 písm. c/, § 14 ods. 5 písm. b/) vo výške 37,76 eur, nakoľko zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 04.10.2012 vyplýva, že X.. X. F. na predmetnom úkone nebol prítomný. Sumarizujúc uvedené žalovaná rozporuje vznik a výšku uplatneného nároku na náhradu škody, konkrétne úkony č. 1. až 10. z dôvodu absencie príčinnej súvislosti medzi označeným titulom a uplatnenou škodou, a úkon č. 13. z dôvodu nepreukázania účasti právneho zástupcu na predmetnom úkone.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s podstatným obsahom listinných dôkazov a to potvrdením o vklade v hotovosti zo dňa 15.10.2015, vyúčtovaním odmeny obhajoby zo dňa 14.10.2015, oznámením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 02.05.2016, spisom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/99/2005, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zotráva na podanej žalobe. V bode 10. opravuje preklep v písaní, má tam byť 2.2.2012 a nie 2.12.2012. K premlčaniu právny zástupca uviedol, že námietka nie je podaná dôvodne, lebo podľa § 19 ods. 3 neplynula premlčania lehota v období od 11.11.2015, kedy došla výzva na MS SR do 9.5.2016, kedy mu bola doručená odpoveď. Vtedy začala premlčania lehota znova plynúť a v tejto podal návrh.

7. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomného vyjadrenia, vznesenej námietky premlčania, nepreukázania príčinnej súvislosti a žalobu žiada zamietnuť. Nakoľko žalobca si prvýkrát uplatnil nárok po uplynutí trojročnej premlčanej lehoty, nemohlo dôjsť k jej prerušeniu.

8. Z vyúčtovania odmeny obhajoby zo dňa 14.10.2015 adresovaného žalobcovi vyplýva, že X.. X. F. žiada odmenu a náhradu hotových výdavkov za tieto úkony vykonané pri obhajobe: 1. Prevzatie a príprava obhajoby dňa 25.8.2005 - (§ 14 ods. 1 písm. a/). 2. Účasť na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2006 od 12.30 hod. do 14.45 hod. (§ 14 ods. 1 písm. d/). 3. Účasť na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2006 od 12.30 hod. do 14.45 hod. (§ 14 ods. 1 písm. d/). 4. Účasť na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2006 - (§ 14 ods. 1 písm. d/). 5. Účasť na hlavnom pojednávaní dňa 24.1.2007 - (§ 14 ods. 1 písm. d/). 6. Vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 12.7.2007 - (§ 14 ods. 1 písm. c/). 7. Účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 10.4.2008 - (§ 14 ods. 1, písm. d/). 8. Účasť na hlavnom pojednávaní dňa 8.2.2011 - (§ 14 ods. 1 písm. c/). 9. Odvolanie zo dňa 9.2.2011 a 1.4.2011 s doplnením z 20.1.2012 - (§ 14 ods. 1 písm. b/). 10. Účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 2.12.2012 - (§ 14 ods. 1 písm. c/). 11. Prevzatie a príprava dovolania zo dňa 17.4.2012 - (§ 14 ods. 1 písm. a/). 12. Dovolenie zo dňa 19.4.2012 - (§ 14 ods. 1 písm. b/). 13. Účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 4.10.2012 - (§ 14 ods. 1 písm. c/, § 14 ods. 5 písm. b/). 14. Účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 15.11.2012 - (§ 14 ods. 1 písm. c/). Hodnota úkonu v bode 1 je podľa § 12 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. stanovená v roku 2005 sumou 1876 Sk, pričom je k tomuto úkonu potrebné pripočítať sumu 150 Sk ako režijný paušál, čo je 2026 Sk = 67,25 eura. Hodnota úkonu v bode 2 až 4 je podľa § 12 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. stanovená v roku 2006 sumou 2048 Sk, pričom je k tomuto úkonu potrebné pripočítať sumu 164 Sk ako režijný paušál, čo je 2212 Sk = 73,42 Eura spolu 220,26 Eura. Hodnota úkonu v bode 5 a 6 je podľa § 12 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. stanovená v roku 2007 sumou 2228 Sk, pričom je k tomuto úkonu potrebné pripočítať sumu 178 Sk ako režijný paušál, čo je 2406 Sk = 79 86 Eura, spolu 159, 72 Eura. Hodnota úkonu v bode 7 je podľa § 12 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. stanovená v roku 2008 sumou 2382 Sk, pričom je k tomuto úkonu potrebné pripočítať sumu 190 Sk ako režijný paušál, čo je 2572 Sk = 85,37 eur. Hodnota úkonu v bode 8 a 9 je podľa § 12 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. stanovená v roku 2011 sumou 92,63 Eura, pričom je k tomuto úkonu potrebné pripočítať sumu 7,41 Eura ako režijný paušál, čo je 100,04 Eura, spolu 200,08 Eura + 20% DPH (40,01 Eur) = 240, 09 Eura. Hodnota úkonu v bode 10, 11, 12 a 14 je podľa § 12 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. stanovená v roku 2012 sumou 95,37 eura, pričom je k tomuto úkonu potrebné pripočítať sumu 7,63 Eura ako režijný paušál, čo je 103 Eura + 20% DPH (20,60 Eur) = 123,60 Eura, spolu 494,40 eura. Hodnota úkonu v bode 13 je podľa § 12 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. stanovená v roku 2012 sumou 95,37 Eura, pričom je k tomuto úkonu potrebné pripočítať sumu 7,63 Eura ako režijný paušál, čo je 31 ,47 Eura + 20% DPH (6,29 Eur) = 37,76 Eura.

Sumu 1304,85 Eura žiada zaplatiť na účet číslo XXX XXX XXXX/XXXX vedený v I.. Žalobca vyúčtovanie prevzal dňa 14.10.2015, čo potvrdil na vyúčtovaní svojím podpisom.

9. Z potvrdenia o vklade v hotovosti zo dňa 15.10.2015 vyplýva, že dňa 15.10.2015 žalobca vložil na účet č. W s názvom Q.. X. F. vedený v I. O. hotovosť vo výške 1.304,85 eur.

10. Z oznámenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 02.05.2016 vyplýva, že dňa 11.11.2015 bola Ministerstvu spravodlivosti SR doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorou žalobca požaduje náhradu škody v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zák. č. 514/2003 Z. z."). Na základe výzvy bola žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doplnená podaním doručeným MS SR dňa 28.12.2015. Z doručenej žiadosti a jej doplnenia je zrejmé, že majetková škoda v celkovej výške 1.304,85 eur, mala byť žiadateľovi spôsobená rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 11/2011 zo dňa 02.02.2012, ktorým bol žiadateľ uznaný za vinného so spáchania trestného činu podľa § 279 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. MS SR žalobcu touto cestou vyznamenáva, že žiadosť bola predbežne prerokovaná v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., pričom jej nebolo vyhovené. Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je potrebné splnenie viacerých podmienok. Sú nimi nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Nakoľko podľa názoru MS SR nebolo v tejto veci preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, MS SR posúdilo žiadosť ako nedôvodnú.

11. Zo spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/99/2005 vyplýva, že dňa 07.06.2008 bola Okresnému súdu Trnava doručená obžaloba č. 1Pv 107/04-173 zo dňa 01.06.2005 na žalobcu pre trestný čin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona. Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 7T/99/2005-231 zo dňa 24.01.2007 oslobodil žalobcu spod obžaloby č. 1Pv 107/04-173 zo dňa 01.06.2005. Krajský súd v Trnave na odvolanie prokurátora uznesením č.k. 6To/78/2007-262 zo dňa 10.04.2008 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na prejednanie a rozhodnutie. Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 7T/99/2005-308 zo dňa 08.02.2011 uznal žalobcu za vinného z pokračujúceho zločinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného od 1.1.2006 s poukazom na § 125 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona. Krajský súd v Trnave na odvolanie obžalovaných rozsudkom č.k. 6To/11/2011-347 zo dňa 02.02.2012 zrušil rozsudok vo výroku o treste a obžalovaným uložil trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, počas trvania ktorej obžalovaným uložil probačný dohľad nad ich správaním. Najvyšší súd SR na dovolanie žalobcu rozsudkom č.k. 2Tdo/28/2012-379 zo dňa 26.06.2012 rozhodol tak, že rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/11/2011 zo dňa 02.02.2012 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného, tento rozsudok zrušil a Krajskému súdu v Trnave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Krajský súd v Trnave na odvolanie obžalovaných rozsudkom č.k. 6To/110/2012-398 zo dňa 15.11.2012 zrušil rozsudok č.k. 7T/99/2005-308 zo dňa 08.02.2011 v celom rozsahu a obžalovaných oslobodil spod obžaloby Okresného prokurátora v Trnave č. 1Pv 107/04-173 zo dňa 01.06.2005 pre spáchanie trestného činu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.11.2012. Zo spisu ďalej vyplýva, že žalobca dňa 25.08.2005 udelil X.. X. F. splnomocnenie na zastupovanie žalobcu v trestnej veci (č.l.162). X.. X. F. sa zúčastnil na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2006 od 12.30 hod. do 14.45 hod. (č.l. 171), dňa 17.10.2006 (č.l. 205), dňa 24.1.2007 (č.l. 227), vyjadril sa k odvolaniu dňa 12.7.2007 (243), zúčastnil sa na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 10.4.2008 (č.l. 260), na hlavnom pojednávaní dňa 8.2.2011 (č.l. 305), podal odvolanie dňa 9.2.2011, 1.4.2011 s doplnením z 20.1.2012 (č.l. 314, 316, 332), zúčastnil sa na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 02.02.2012 (č.l. 346), prevzal a pripravil dovolania dňa 17.4.2012 (č.l. 368), podal dovolanie dňa 19.4.2012 (č.l. 365), na verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Trnave dňa 4.10.2012 prítomný nebol (č.l. 394), zúčastnil sa na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 15.11.2012 (č.l. 397). Dňa 02.12.2012 sa žiadne verejné zasadnutie na Krajskom súde v Trnave neuskutočnilo. Žalobca listom zo dňa 10.11.2015 (č.l. 426) požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej v trestnom konaní vedenom na Okresnom

súde Trnava pod č.k. 7T/99/2005, ktorý vyplýva z náhrady trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom vo výške 1.304,8 eur, keď rozsudkom Krajského súdu v Trnave bol žalobca oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora v Trnave sp. zn. 1Pv 107/04 zo dňa 01.06.2005. Žiadosť bola Ministerstvu spravodlivosti SR doručená dňa 11.11.2015.

12. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z.z.“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

13. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

14. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. (1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

15. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní

16. Podľa § 6 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu (1). Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa (2).

17. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

18. Podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

19. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

20. Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

21. Podľa § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

22. Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

23. Podľa § 19 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

24. Podľa § 19 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

25. Podľa § 14 ods. 1 písm. a), c), d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "Vyhláška") v znení od 25.08.2005 do 31.05.2010 odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej, d) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín.

26. Podľa § 14 ods. 1 písm. a), c), d) Vyhlášky v znení od 01.06.2010 odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej, c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny.

27. Podľa § 12 ods. 3 písm. b) Vyhlášky pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu.

28. Podľa § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednanja veci.

29. Podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

30. Podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

31. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že dňa 07.06.2008 bola Okresnému súdu Trnava doručená obžaloba č. 1Pv 107/04-173 zo dňa 01.06.2005 na žalobcu pre trestný čin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona. Okresný súd Trnava rozsudkom č.k.

7T/99/2005-231 zo dňa 24.01.2007 oslobodil žalobcu spod obžaloby č. 1Pv 107/04-173 zo dňa 01.06.2005. Krajský súd v Trnave na odvolanie prokurátora uznesením č.k. 6To/78/2007-262 zo dňa 10.04.2008 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na prejednanie a rozhodnutie. Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 7T/99/2005-308 zo dňa 08.02.2011 uznal žalobcu za vinného z pokračujúceho zločinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného od 1.1.2006 s poukazom na § 125 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona. Krajský súd v Trnave na odvolanie obžalovaných rozsudkom č.k. 6To/11/2011-347 zo dňa 02.02.2012 zrušil rozsudok vo výroku o treste a obžalovaným uložil trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, počas trvania ktorej obžalovaným uložil probačný dohľad nad ich správaním. Najvyšší súd SR na dovolanie žalobcu rozsudkom č.k. 2Tdo/28/2012-379 zo dňa 26.06.2012 rozhodol tak, že rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/11/2011 zo dňa 02.02.2012 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného, tento rozsudok zrušil a Krajskému súdu v Trnave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Krajský súd v Trnave na odvolanie obžalovaných rozsudkom č.k. 6To/110/2012-398 zo dňa 15.11.2012 zrušil rozsudok č.k. 7T/99/2005-308 zo dňa 08.02.2011 v celom rozsahu a obžalovaných oslobodil spod obžaloby Okresného prokurátora v Trnave č. 1Pv 107/04-173 zo dňa 01.06.2005 pre spáchanie trestného činu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 148c ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.11.2012. Uvedené vyplynulo zo spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/99/2005. Zo spisu ďalej vyplynulo, že žalobca dňa 25.08.2005 udelil X. X. F. splnomocnenie na zastupovanie žalobcu v trestnej veci (č.l.162). X. X. F. sa zúčastnil na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2006 od 12.30 hod. do 14.45 hod. (č.l. 171), dňa 17.10.2006 (č.l. 205), dňa 24.1.2007 (č.l. 227), vyjadril sa k odvolaniu dňa 12.7.2007 (243), zúčastnil sa na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 10.4.2008 (č.l. 260), na hlavnom pojednávaní dňa 8.2.2011 (č.l. 305), podal odvolanie dňa 9.2.2011, 1.4.2011 s doplnením z 20.1.2012 (č.l. 314, 316, 332), zúčastnil sa na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 02.02.2012 (č.l. 346), prevzal a pripravil dovolania dňa 17.4.2012 (č.l. 368), podal dovolanie dňa 19.4.2012 (č.l. 365), na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 4.10.2012 prítomný nebol (č.l. 394), zúčastnil sa na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 15.11.2012 (č.l. 397). Dňa 02.12.2012 sa žiadne verejné zasadnutie na Krajskom súde v Trnave neuskutočnilo. Dňa 14.10.2015 žalobca prevzal od X. X. F. vyúčtovanie odmeny a náhrady hotových výdavkov za úkony vykonané pri obhajobe (č.l. 4). Dňa 15.10.2015 žalobca vložil na účet X. X. F. vedený v I. hotovosť vo výške 1.304,85 eur, čo vyplynulo z potvrdenia I. o vklade v hotovosti (č.l. 6). Žalobca listom zo dňa 10.11.2015 (č.l. 426) požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod č.k. 7T/99/2005, ktorý vyplýva z náhrady trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom vo výške 1.304,8 eur, keď rozsudkom Krajského súdu v Trnave bol žalobca oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora v Trnave sp. zn. 1Pv 107/04 zo dňa 01.06.2005. Žiadosť bola Ministerstvu spravodlivosti SR doručená dňa 11.11.2015. Na základe výzvy bola žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doplnená podaním doručeným MS SR dňa 28.12.2015. Žalovaná dňa 02.05.2016 oznámila právnemu zástupcovi žalobcu, že žiadosť bola predbežne prerokovaná v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., pričom jej nebolo vyhovené. Odpoveď bola právnemu zástupcovi žalobcu doručená dňa 9.5.2016. Žalobca dňa 10.05.2016 doručil súdu žalobu.

32. Žalovaná v konaní namietala, že žalobca neoznačil jednoznačne titul nároku na náhradu škody.

33. Zo žaloby ako aj zo Žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vyplýva, že žalobca sa domáha zaplatenia sumy 1304,85 eur z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla zaplatením hotových výdavkov a odmeny advokátovi za zastupovanie v trestnom konaní, v ktorom bol rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 6To/110/2012 zo dňa 15.11.2012 oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava č.k. 1Pv 107/04 zo dňa 01.06.2005.

34. Žalobca si tak neuplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej konkrétnym rozhodnutím súdu, ale uplatňuje si nárok na náhradu škody spôsobenej vedením trestného konania voči žalobcovi (v konaní pred súdom po podaní obžaloby), ktoré skončilo oslobodením obžalovaného spod obžaloby a v ktorom konaní bol zastúpený advokátom, ktorému za zastupovanie zaplatil trovy právneho zastúpenia.

35. I keď jedným zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. <. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu bola odčinená (viď bližšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 uznesením občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. decembra 2010 navrhnuté na uverejnenie v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky). Zákon č. 514/2003 <. Z.z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Judikatúra dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania (rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 3Cdo/194/2010 z 30.03.2011).

36. Zákon č. 514/3003 <. Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zaviniť. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania (rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 3Cdo/194/2010 z 30.03.2011).

37. Poškodený, ktorý bol spod obžaloby oslobodený, nie je povinný preukazovať v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným trestným stíhaním, že štátny orgán porušil právnu povinnosť. Oslobodenie spod obžaloby má totiž rovnaký následok ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, pretože predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným nebol potvrdený (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 24.09.2003 sp. zn. 25Cdo 1220/2003).

38. V konaní bolo nesporné, že žalobca bol rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 6To/110/2012-398 zo dňa 15.11.2012 oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora v Trnave č. 1Pv 107/04-173 zo dňa 01.06.2005 a za zastupovanie v trestnom konaní pred súdom zaplatil advokátovi X.. X. F. hotové výdavky a odmenu vo výške 1304,85 eur.

39. Vzhľadom na to, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby, má v zmysle § 3 písm. a), § 5 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. voči štátu právo na náhradu škody spôsobenej vedením trestného konania.

40. Žalobca za zastupovanie v tomto trestnom konaní pred súdom zaplatil advokátovi trovy právneho zastúpenia, zaplatením ktorých vznikla žalobcovi škoda. V zmysle § 18 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003 Z.z. má žalobca nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré mu ako poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo trestné stíhanie zastavené.

41. Zo spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/99/2005 mal súd preukázané, že žalobca dňa 25.08.2005 udelil X.. X. F. splnomocnenie na zastupovanie žalobcu v trestnej veci (č.l.162), X.. X. F. sa zúčastnil na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2006 od 12.30 hod. do 14.45 hod. (č.l. 171), dňa 17.10.2006 (č.l. 205), dňa 24.1.2007 (č.l. 227), vyjadril sa k odvolaniu dňa 12.7.2007 (243), zúčastnil sa na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 10.4.2008 (č.l. 260), na hlavnom pojednávaní dňa 8.2.2011 (č.l. 305), podal odvolanie dňa 9.2.2011, 1.4.2011 s doplnením z 20.1.2012 (č.l. 314, 316, 332), zúčastnil sa na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 02.02.2012 (č.l. 346), prevzal a pripravil dovolania dňa 17.4.2012 (č.l. 368), podal dovolanie dňa 19.4.2012 (č.l. 365), zúčastnil sa na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 15.11.2012 (č.l. 397).

42. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 4.10.2012 na č.l. 394 mal súd preukázané, že na tomto verejnom zasadnutí X.. X. F. prítomný nebol. Zo spisu súd ďalej zistil, že dňa 02.12.2012 sa žiadne verejné zasadnutie na Krajskom súde v Trnave neuskutočnilo, preto súd vykonanie týchto dvoch úkonov nepovažoval za preukázané a teda účelne vynaložené. Právny zástupca žalobcu na

pojednávani síce uviedol, že pri úkone č. 10. sa jedná o chybu v písaní a verejné zasadnutie na Krajskom súde v Trnave sa uskutočnilo dňa 2.2.2012, na čo však už nemohol prihladiť, nakoľko nárok žalobcu v takomto znení nebol predbežne prerokovaný príslušným orgánom v zmysle § 15 zák. č. 514/2003 Z.z.

43. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení, z oslobodzujúceho rozsudku v trestnom konaní, z objektívnej zodpovednosti štátu, ktorá vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., ako aj konštatovania o splnení predpokladov pre uplatnenie nároku žalobcu na náhradu škody (existencia škody z titulu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní a predbežného prerokovania nároku), dospel súd k záveru o opodstatnenosti nároku žalobcu na náhradu škody, avšak len v sume 1.143,49 eur, nakoľko úkony označené č. 10 a 13 Vyúčtovania (č.l. 4) (účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 2.12.2012 a účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 4.10.2012) vykonané neboli.

44. Súd preto žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia vo výške 1.143,49 eur a to za prevzatie a prípravu obhajoby dňa 25.08.2005 (§ 14 ods. 1 písm. a/ Vyhlášky) vo výške 62,27 eur + režijný paušál 4,98 eur, za účasť na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2006 od 12.30 hod. do 14.45 hod. (§ 14 ods. 1 písm. d/ Vyhlášky) vo výške 67,97 eur + režijný paušál 5,44 eur, za účasť na hlavnom pojednávaní dňa 27.6.2006 od 12.30 hod. do 14.45 hod. (§ 14 ods. 1 písm. d/ Vyhlášky) vo výške 67,97 eur + režijný paušál 5,44 eur, za účasť na hlavnom pojednávaní dňa 17.10.2006 - (§ 14 ods. 1 písm. d/ Vyhlášky) vo výške 67,97 eur + režijný paušál 5,44 eur, za účasť na hlavnom pojednávaní dňa 24.1.2007 - (§ 14 ods. 1 písm. d/ Vyhlášky) vo výške 73,96 eur + režijný paušál 5,91 eur, za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 12.7.2007 - (§ 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky) vo výške 73,96 eur + režijný paušál 5,91 eur, za účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 10.4.2008 - (§ 14 ods. 1, písm. d/ Vyhlášky) vo výške 79,07 eur + režijný paušál 6,31 eur, za účasť na hlavnom pojednávaní dňa 8.2.2011 - (§ 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky) vo výške 92,63 eur + režijný paušál 7,41 eur + 20 % DPH v sume 40,01 eur, za odvolanie zo dňa 9.2.2011 a 1.4.2011 s doplnením z 20.1.2012 - (§ 14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky) vo výške 92,63 eur + režijný paušál 7,41 eur + 20 % DPH v sume 40,01 eur, za prevzatie a príprava dovolania zo dňa 17.4.2012 - (§ 14 ods. 1 písm. a/ Vyhlášky) vo výške 95,37 eur + režijný paušál 7,62 eur + 20 % DPH v sume 20,60 eur, za dovolanie zo dňa 19.4.2012 - (§ 14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky) vo výške 95,37 eur + režijný paušál 7,62 eur + 20 % DPH v sume 20,60 eur, za účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde Trnava dňa 15.11.2012 - (§ 14 ods. 1 písm. c/ Vyhlášky) vo výške 23,84 eur (95,37 eur:4) + režijný paušál 7,63 eur + 20 % DPH v sume 6,29 eur a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

45. Žalovaná vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu.

46. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo. Použitie námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Premlčaním právo nezaniká, trvá naďalej, iba sa závažne oslabuje, nakoľko zaniká vynúiteľnosť prostredníctvom súdu a jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabráňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. Podľa § 19 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

47. Zákon č. 514/2003 Z. z. nedefinuje pojem skutočná škoda a jeho vymedzenie neobsahuje ani Občiansky zákonník. Podľa ustálených názorov právnej teórie a rozhodovacej praxe súdov skutočná škoda predstavuje ujmu, ktorá sa prejavuje v majetkovej sfére poškodeného, je vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. v peniazoch, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočná škoda sa prejaví v zmenšení majetku poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou.

48. Subjektívna premlčacia doba pri nároku na náhradu škody spôsobenej trestným stíhaním, ktoré neskončilo odsudzujúcim trestným rozhodnutím, začína plynúť od okamihu, kedy obžalovanému (obvinenému) bolo oznámené rozhodnutie, ktorým bol oslobodený spod obžaloby, alebo ktorým bolo trestné stíhanie zastavené. Ak sa však dozvedel o vzniku škody neskôr, subjektívna premlčacia doba začína plynúť okamihom, kedy sa o vzniku škody skutočne dozvedel a viazanosť jej začiatku na doručenie zrušovacieho rozhodnutia (§ 32 ods. 1 druhej vety zákona č. 82/1998 Sb. v znení neskorších predpisov) sa neuplatní (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 29.04.2010 sp. zn. 25Cdo 1029/2008)

49. V konaní bolo nesporné, že žalobca dňa 15.10.2015 zaplatil X.. X. F. trovy obhajoby vo výške 1.304,85 eur, čím došlo k zmenšeniu majetku žalobcu o uvedenú sumu a až v tento deň sa škoda prejavila v majetkovej sfére poškodeného, teda až dňa 15.10.2015 vznikla žalobcovi skutočná škoda. V tento deň sa žalobca zároveň dozvedel o škode a týmto dňom začala plynúť subjektívna trojročná premlčacia doba podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Lehota neplynula počas predbežného prerokovania nároku odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, t.j. od 11.11.2015 do 9.5.2016, uplynula dňa 13.04.2019. Žalobca podal žalobu na súd dňa 10.05.2016, teda pred uplynutím premlčacej doby.

50. Žalobca svoj nárok na náhradu škody neodvodzoval od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č.k. 2Tdo/28/2012-379 zo dňa 26.06.2012, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 27.08.2012, od ktorého dátumu počítala plynutie premlčacej doby žalovaná. Podľa názoru súdu žalobcovi v tento deň žiadna škoda za trovy konania ešte nevznikla, nakoľko trestné konanie pokračovalo a žalobca jeho výsledok poznať nemohol. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej vedením trestného stíhania, ktoré skončilo oslobodením spod obžaloby a to rozhodnutím Krajského súdu v Trnave č.k. 6To/110/2012-398 zo dňa 15.11.2012, právoplatným dňa 15.11.2012, kedy sa žalobca, resp. jeho právny zástupca o výsledku trestného konania dozvedel. Ak by sa žalobca v tento deň dozvedel o výške škody, čo ale žalovaná v konaní nepreukázala, začala by premlčacia doba plynúť dňa 15.11.2012, neplynula by počas predbežného prerokovania nároku odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, t.j. od 11.11.2015 do 9.5.2016, uplynula by dňa 13.05.2016. Žalobca podal žalobu na súd dňa 10.05.2016, teda pred uplynutím premlčacej doby. Uvedené posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je v súlade aj s rozhodnutiami, na ktoré poukazovala žalovaná (rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co 243/2017-114 zo dňa 21.06.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co 326/2017 zo dňa 27.03.2018). Vzhľadom na uvedené námietka premlčania vznesená žalovanou nebola dôvodná.

51. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

52. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa pomeru úspechu v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 1.304,85 eur priznaná suma 1.143,49 eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 88 % a hrubý úspech žalovanej 12 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 76 % (88 % - 12 %), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 76 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.